

Michaelis Maittaire.

CARMEN EPINICIUM

AUGUSTISSIMÆ

RUSSORUM IMPERATRICI

SACRUM.

QUalem ministrum NUMINIS alitem
 (Mandata vindex cui dederat DEUS,
 Ut clade funestâ insolentem
 Comprimeret rabiem; minâsque,

Quas ore diras Rabfacus impio
 Jactavit audax; perniciem undique
 Spargens, catervarum suarum
 Viribus et numero superbus)

Alto

Alto deorum misit ab æthere
 Pennis citatis vividus impetus;
 Et egit adversus phalanges
 Assyrias generosus ardor;

Centena quarum bis propè millia
 Noctem sub unam præproperâ nece
 Prostrata tinxerunt cruore
 Squalido humum patulosque campos;

Qualémve Divi fulmineam manum
 Archangeli olim Spirituum ferox
 Cohors rebellantum, perenni
 Exitio peritura, sensit;

Tremenda sensit *Munichium* ducem
 Bella inferentem Barbaricis plagis,
 Cum strage multâ, Christianæ
 Turcica gens inimica genti.

Quid militantes sub CRUCE copiae
 Potente possint, sensit; ubi agmina
 Prementibus lunata Russis
 Pulsa fugæ dare terga vidit.

Furore demens, turbidus, impotens,
 Frustra, Hostis, instas: *Munichius* tuam
 Calcat tiaram; tecta equino
 Sternit humi tua signa crine.

Acuta belli frangit, et arduum
 Quodcunque vincit, nescia vincier,
 Herois hujus Christianis
 Auspiciis animata virtus.

Diu severâ Turca tyrannide
 Vexavit agros Hungaricos: diu
 Latéque victor regna duris
 Imperiis malè parta pressit.

Diu molesto Græcia sub jugo
 Immite passa est servitium: diu
 Possedit Impostor profano
 Templâ DEI violata cultu.

Europa sentit, quid Tibi debeat,
 Vexilla in hostem dum Tua publicum
 Victricia, ARCTOÆ IMPERATRIX
 ANNA Potens Regionis, infers.

Excelsa PRINCEPS, cui dedit indolem
 SUPREMUS orbis totius ARBITER
 Diviniorem, ut sciret amplo
 Imperio sapienter uti;

Debet triumphos *Munichius* suos
 Tibi MAGISTRÆ: Tu genio ducum
 Virtutis inspiras Tuorum
 Igniculos propriæ; docésque

Ad gloriam ultro tendere, et invium
 Cunctisque inaccessum ingredi iter, sibi
 Et impedimentis ab ipsis
 Ducere opes animique robur.

Te dante vires, impavidi obvios
 Eunt in hostes; exanimant metu
 Chamum irruentem et Tartarorum
 Dux *Lacius* reliquique turmas.

Sis, ANNA, foelix: fera adeas, quibus
 Es digna, sedes æthereas; precor,
 Ut Christianarum perennes
 Grande decus columenque rerum.

Perge, IMPERATRIX, finibus exulet,
 Quos Prædo per vim Turcicus occupat;
 Ritûsque CHRISTO dedicata
 Fana habeant sibi restitutos.

Nihil Tuæ non efficient manus:
 Quas ut benigno numine protegat
 DEUS, tueris cujus aras,
 Assiduus pia vota fundam.

Londini MDCCLXXXVII,
 XVII. Cal. Octob.

